

సంస్కరముల పుణ్య పీరంపీర

Samskaramula Punya Parampara
(Telugu)

పోంది ముఖము :

నవయుగ సిర్కాళ యోజనారూపశిల్పి
వేదముల్తి, తపాలిష్ట, పండిత

శ్రీరామశర్మ ఆచార్య

ఆంధ్రామునురణము :

ధార్మిక వాగ్దాషపణ

కె.బి. సామయాజులు

ప్రచురణ :

గాయత్రి చేతన కేంద్రం

అశ్విని హెన్, వెనుక, మాహ.పి.రోడ్,
ముంబాయి, హైదరాబాదు - 500 018.

ఫోన్ : 040-23700722, 09392506888
E-mail: gckhyderabad@yahoo.com

Book Name :
Samskaramula Punya Parampara

Language : Telugu

Book Code : TL119

Author :
Yugarishi Vedmoorti Taponishtha
Pandit Sriram Sharma Acharya

Translated by :
Sri K.B. Somayajulu, Kurnool

Edition : 2nd

Month & Year : August, 2009

Copies : 5,000

Price : Rs. 6-00

Publishers :
Yugnirman Yojana Press
Gayatri Taphobhoomi, Mathura - 281003 (U.P.)
Ph: 0565-2530128, 2530399

Zonal Office :
Gayatri Chetna Kendra,
Near Aswini House, Bharat Nagar Bus Stand, H.P. Road, Moosapet,
Hyderabad - 500 018 (A.P.) E-mail : gckhyderabad@yahoo.com
Ph : 040-23700722, 09392506888, Fax : 040-23703430

Andhra Pradesh Centres :
Gayatri Shakti Peeth, Narakoduru. Ph : 0863-2534440, 9949111175
Yug Shakti Gayatri Kendra, Vijayawada. Ph : 0866-6616570, 9394863262
Yug Shakti Gayatri Kendra, Vizag. Ph : 9393105427, 9949173022
Gayatri Pragya Peeth, Goshamahal, Hyd. Ph : 040-24617643, 9393002165

Head Office :
Gayatri Teerth, Shantikunj,
Haridwar, Uttarakhand - 249411
Ph: 01334-260602, 260403, Fax : 01334-260866
E-mail : south@awap.org Website : www.awgp.org www.dsuv.org

సంస్కారముల పుష్టివరంపర

3

సంస్కారముల యొక్క ప్రశ్నల పరంపర

మానవజాతి యొక్క సుఖశాంతుల అభివృద్ధికి సత్త్వవర్తననే ముఖ్యమని తత్త్వదర్శిలైన మన పూర్వ బుములు తలంచెడివారు. అందుకొరకయి వారు తీవ్ర ప్రయత్నాలు కూడ చేశారు.

ఈ అమూల్య జీవితాలను సత్త్వవర్తనను సాధించడానికి వెచ్చించారు. వారు చేబట్టిన ఈ పవిత్రకార్యాన్ని సంస్కృతి నిర్మాణమని వేర్కొనుట ఉచితం. మన ధార్మిక సాహిత్యమంతా ఇందుకే రచించబడింది. యోగాభ్యాసం, ఈశ్వరుడు, ఇప్పాసన, తపశ్చర్య, సంయుంప, సదాచారం, ప్రతోపసాలు, తీర్థయాత్ర, దైవదర్శనం, దానపుణ్యాలు, కథాప్రవచనం, యజ్ఞానుష్ఠానములు మొదలైనవేన్నే ధార్మిక విషయాలు మనకు కనిపించినా, వాటి ప్రయోజనమొక్కటే - అది - మనిషిని నిర్మలుడు, ఇదారుడు, సద్గుణవంతుడు, సంయువంతుడు, పరమార్థపరాయణుడుగా తీర్పిద్దిద్దవలెనన్నది. ఇందుకెట్టి యున్నత భావములు కావలెనో వాటినాక క్రమపద్ధతిలో నేర్చాటు చేయుటకు ఔన తెలిపిన కార్యపద్ధతి ద్వారా సాధ్యమగును. ఈ విధమైన ధార్మిక ప్రయోజనములను సాధించుటకు జరుపబడు కృషి మన చైతన్యయుత జీవనమును పవిత్రము, వికసితము, లోకోపకారకముగా చేయుటకుపరించును.

భూమిని స్వర్ణముగా తీర్చిదిదగల మునుల ప్రణాళిక

బుములు కేవలము శాస్త్రములను రచించుట, ధర్మమునకు సంబంధించిన విధినిషేధముల నములు చేయుట వరకు తమ కర్తవ్యమని భావించక, తామిచ్చిన ప్రేరణ స్థిరముగను, అన్నిటికిని అగ్రగామిగా నుంచుటకు నిరంతరము కలోరశమ చేయవలయునని, తమ శక్తి సామర్థ్యములను యా

పవిత్ర ప్రయోజనసాధనకే యుపయోగించవలెనని భావించి అమలులో వెట్టినారు. జనులందరి జీవితములలో సజీవము, సువికసితమునైన ధార్మిక శైతన్యమును కలిగించుటయే తమ జీవన ధ్యేయముగాను, అతిమిఖ్యమైన బాధ్యతగా భావించి వారు జీవించినారు. నిరంతర ప్రవచన ప్రబోధముల ద్వారా ధార్మిక విషయములలో ప్రజలు సుశిక్షితులగునట్లు, దానికి తోడు ధర్మము తగిన పద్ధతిలో వికసించుటకు అనేక నిర్మాణాత్మక కార్యక్రమములను చేబట్టినారు. తమ జీవితములకు కావలసిన రక్షణ, ఏకాగ్రతల కొరకు స్వాధ్యాయ, ఉపాసన, తపశ్చర్య, పశుపాలన, కృషి వంటి పనులు చేబట్టిడినారు. కానీ యివి కేవలము శరీరయాత్ర కొనసాగుటకు చేబట్టినవి మాత్రమే. వారి లక్ష్యము జనజాగరణాయే! జనజాగరణాయనగా ప్రతి వ్యక్తి యొక్క అంతఃకరణలో ధార్మిక భావనలను జాగ్రత్తమైనఱించుట, ఆదర్శమునెడ దృఢత్వము, ఆ దిశలో ముందుకు సాగుచున్న పురుషుని మానవ జాతిరత్నముగా తీర్చిదిద్దపలెనన్న యుత్సాహా, సాహసములు. బ్రాహ్మణులు, సాధుసత్పురుషులు జనమానసములలో నీ విధమైన సత్పువృత్తులను మేల్కొల్పుటకు, వాటిని పెంపాందించుటకు ప్రయత్నించేడినారు. ఇనే వారి జీవన పరమార్థముగాను, ఆశయముగా నుండిడిని.

బ్రాహ్మణుని యొక్క త్యాగ సమర్పణలలో నిండిన యించు సత్పువుత్వమేంత వరకు కొనసాగినదో అంతవరకు ఈ దేశములో సుఖశాంతుల అమృత ప్రవాహము ప్రవహించుచు శీతల మంద సుగంధ మలయ సమీరము వీచుచుండడిది. దానితో ప్రపంచమంతయూ తనను తాను ధన్యమయినదిగా భావించడిది. కానీ నేడు అందుకు భిన్నమైన పరిష్కారులేర్పడినవి. దురదృష్టము బ్రాహ్మణుల యొక్కయు సాధు సత్పురుషుల యొక్కయు లక్ష్యములను కూడా తారుమారు చేసివేసినది. వారు తమ వ్యక్తిగత సమృద్ధి, సిద్ధులను సంపాదించవలెనను కోరికతో లుబ్బులైనారు. కానీ పాపము వారికే లభించినది?

సర్వతేష్ఠ పరంపర

మానవ కళ్యాణమునకై మహోన్నతమైన పరంపరలలో ఎన్ని ఏర్పాట్లు అనుష్టానములున్నచో వాటన్నిటి కంటే ప్రముఖమైన స్తానము, సంస్కృతములు, పర్వములదే! సంస్కృతములు, ధర్మానుష్టానముల ద్వారా వ్యక్తిని, అతని కుటుంబమును, అదే విధముగా పండుగలూ పంచముల సహాయముతో సమగ్ర సమాజమునూ సుశిక్షితమైనరింపచును. ఈ పుణ్య పరంపరను గురించి ఎంత విశాలముగ ఆలోచించి ప్రాధాన్యతను ఇచ్చేదవో అంతగా వాటి మహాత్మము, ఉపయోగములు తెలియగలవు. పండుగలు పంచముల చర్చ మరియొకటి చేసేదము. ఇక్కడ పోడశ సంస్కృతముల ఉపయోగము, వాటి ఆవశ్యకతలపై కొంత ఆలోచించేదము.

ఈ స్వాధ్యాయ సత్పుంగ ప్రశిక్షణాలు, చింతన, మనము మొదలైన వాని యొక్క ప్రభావము మనిషి మనస్సుపై పడును. అవి వ్యక్తి యొక్క భావములు వికసించుటకు సహాయపడును. తద్వారా వాటి ఉపయోగములను గ్రహించి సర్వత్రా ఆచరించుట జరుగును. పటే ఇక్కడ దృష్టిలో పెట్టుకొనవలసిన మాటయొకటున్నది. అంతఃచేతనను ఉత్సాహపంతము, సూక్ష్మతముగా రూపాందించుటకు కొన్ని వైజ్ఞానికములైన సాధనములున్నవి. వాటి మహాత్మము నేటి స్వాధ్యాయ సత్పుంగాది సాధనముల కన్న తక్కువ కాదు. ఈ విధమైన వ్యక్తి నిర్మాణమునకు వైజ్ఞానికములైన సాధనములే “సంస్కృతములు” అని పిలువబడుతప్పి. మధ్యమస్తాయి మనమ్యులను కూడా సంస్కరించి అందరి కన్నా ఉత్తమునిగా చేయుటకు సులభమైన సాధనము సంస్కృతము. సంస్కృతముల వలన వ్యక్తిగత, పారివారిక, సామాజిక జీవనములలో శ్రేయస్కరమంగా ప్రధాన సిద్ధుడుగా వ్యక్తి తయారుకాగలడని వేరుగా చెప్పవక్కరలేదు.

విజ్ఞాన సమ్మత ప్రక్రియ

జీవుడు గర్భములో ప్రవేశించినది మొదలు జీవనయానములోని వివిధ పరిష్కారులలో ముందుకు సాగుచు శరీరము విడుచువరకు గల అనేక

సమయములలో సంస్కారములను నిర్వహించుటకు మన ధర్మశాస్త్రములలో విధానములున్నవి. వీటి వలన వ్యక్తి యొక్క అంతఃకరణ మీద విశేష ప్రభావము పడును. తద్వారా ఆ వ్యక్తిని ఉత్తమ సంస్కారిని చేయుటకు సులువుగా వీలగును. వివిధ సందర్భాలలో ఉపయోగించు శక్తిసంపన్మవైన వేదమంత్రములలో విశిష్టమైన శక్తి యున్నది. విధి విధానములో సస్వరముగా ఉచ్చరించుట వలన ఆకాశములో ఒక ప్రత్యేక విద్యుత్త్వపూర్వము తరంగితమగు వైజ్ఞానిక పద్ధతి ఆ మంత్రములలో ఏర్పాటు చేయబడినది. వాటి వలన, ఆయా మంత్రముల యొక్క శక్తిసుప్రసిద్ధమైనదే. కావున దానిని గురించి ప్రత్యేకముగా వక్కాణించవలసినదేమున్నది? వేదశబ్దముల సూక్ష్మములను వైజ్ఞానికులు లెక్కలేనన్ని ప్రయోగములు, వరీక్షల ద్వారా వూర్ధవాలములోనే తెలుసుకొనగలిగినారు. ఏని శబ్దముల మేళవింపు చేయవలెనో, వాటిని ఎట్లు ఉచ్చరించవలెనో, తద్వారా ఆ శబ్ద ప్రయోగము నిరంతరమెట్లు సాగునో, ఆ శబ్దములను వినువారిషైన ఎట్టి ప్రభావముండునో, వాటిని ఎందుకొరకుచూరించుట జరుగుచున్నదో, అది ఏవిధముగా సాధింపబడునో మొదలగు విషయములను వారు కనుగొనిరి. ఈ విధమైన నిష్పర్షలషై ఆధారపడియే వేదమంత్రములు తయారైనవి. అంతేకాక ఆయా మంత్రములు ఏ ప్రయోజనముల కొరకు నిర్దేశింపబడినవో వాటి నిర్దారణకై గృహ్య సూత్రములు, వాటిలో ఏవిధ కర్కాండలు, వాటి ప్రయోజనము తెలుపబడినవి. వివిధ ధర్మశాస్త్ర గ్రంథములన్నియుా అదే విధముగా విరచించబడినవి. యజ్ఞములలో ఈ మంత్రముల యొక్క శక్తి మరీ అధికముగా నుండును. ఆహారతులిచ్చు వారిషై ఆ మంత్రసిద్ధి యొక్క ప్రభావము పడును. విద్యుత్తు, ఆవిరి, అంశవు, రసాయనము, పదార్థ విజ్ఞానము మొదలైనవన్నియునూ మన విజ్ఞానమే. అదే విధముగా మంత్ర శాస్త్రము, యజ్ఞాది కర్కాండలు కూడ మన విజ్ఞానమునకు సంబంధించినవే. వీటిని సరిగా ఉపయోగించని వారిషై ఒక దుష్టప్రభావము పడును. వ్యక్తిని సంస్కరించుటకు సంస్కారములు, అందలి కార్యకలాపములు అత్యధిక ఫలవంతములు. వాటిని చూచి నేడు కూడ ఆశ్చర్యచక్కితులు కావలసినదే.

ఉత్సవమైన మానసిక చికిత్స పద్ధతి

ఆయుర్వేద విజ్ఞాని అభ్రకము మొదలైన సామాన్య పదార్థములను అగ్ని సంస్కారమెనరించి మకరధ్వజము వంటి మిక్కెలి విలువైన రసాయనములను తయారుచేసినట్లుగానే పోడజసంస్కారములను మనుష్యుని మీద పదశారు మారులు ప్రయోగించి భారతీయ ధర్మమాపిని ఉత్తమ సంస్కారిగా తయారుచేయుట జరుగును. ఇచ్చల వైజ్ఞానికమైన అధ్యుతమున్నది. నేటివరకూ శరీరమునకు సంబంధించిన దుర్భలతలను, రుగ్సతలను నివారించుటకై ఎంతో అన్యేషణ జరిగినది. ఆయుర్వేదము, హోమియోపాటి, యునాసీ, ఎలోపాటి, నేచరోపాటి మొదలైన చికిత్సాపద్ధతులు శారీరకమైన కష్టములను మాత్రమే దూరము చేయగలవు. నేడు మానసిక రోగుల చికిత్సకై మానసిక వైద్యశాలలో ఒక విధమైన అరకొర అయినది. వరిశీలానత్కుము అయిన వ్యవస్థ నడుచుచున్నది. అయితే అన్నిటికన్నా అతి అవసరమైనది మనుష్యుని యొక్క మానసిక వికృతుల దుర్భలతల యొక్క నివారణ. ఏటివలననే మానవజాతి అన్నిటికన్నా అధికమైన కష్టము అనుభవించవలసి వచ్చుచున్నది. ప్రగతిపథంలో అనేక అడ్డంకులు కలిగించేవి ఈ మానసిక వికృతులే కాని వీటి నివారణకు ఏవిధమైన ఉపాయము గాని చికిత్స పద్ధతిగాని నేటి వరకూ అన్యేషింపబడలేదు, అందలేదు. వ్యామోహలు, కోపిష్టలు, వంకలు వెదుకువారు, లోభులు, నిత్యశంకితులు, అవిశ్వాసము కలవారు, తెలివిలేనివారు, దయలేనివారు, స్వేచ్ఛరులు, కరినులు, కొముకులు, దురలవాట్లు కలవారు, చంచల స్వభావులు, అపసవ్యపు మనుష్యులు, ఉధీగులు, ఆవేశపరులు, స్థిరచిత్తము లేనివారు, ఊహలలో తేలువారు, అంధవిశ్వాసము కలవారు, దురాగ్రహలు, విశ్వంభల ప్రవృత్తి కలవారు, దురభిమానులు, దుస్పాహసము కలవారు, అతివాములు, కోతలరాయిశ్చు, ఈర్వాశువులు, అహంకారులు మానవ సమాజంలో తక్కువగా లేరు. ఈ మనోవికారములు వాస్తవమునకు చిన్నపొటి మానసిక రోగ లక్షణములే. శరీరంలో అనేక రోగాలను సహించడం తప్ప మంచం పట్టవలసిన అవసరము లేదో అదే విధంగా మనస్సుకు కూడా అనేక రుగ్సతలుంటాయి. వాటి ప్రభావము

వలన మనిషి సగము పిచ్చివాని స్తోతికి జేరతాడు. అవి పరిశీలిస్తే సామాన్యశైలికి చెందిన రుగ్మతలే అనిపించును. అవి ఉన్నవానిలో పిచ్చివాని లక్షణములేవియూ కనిపించవు. సంస్కారరహితుడు సాధారణంగా సగం పిచ్చివాని స్తోతిలోనే ఉండును. వారు తమ అలవాట్ల కారణంగా లోటివారిని, బంధువులను ఎంతో ఇబ్బంది పెట్టేదరు. వారి వలన అందరూ, భిన్నలు, అసంతుష్టులూ అగుదురు. అట్టివారిలో ఏర్పడెన గొప్ప కార్యమును చేయగల ప్రతిభ నశించును. ఇట్టి స్తోతిలో వారు అత్యస్తుత సాఫల్యతను పొందగలరు అన్న ఆశగానీ, అవకాశం గానీ సుతరామూ ఉండదు. బతికినంత కాలము ఏదో విధంగా కాలం గడపడమన్నదే వారికి చాలా గొప్ప విషయము అవుతోంది. ఈ విధమైన మానసిక అస్తవస్తుస్తోతి మనమ్యానికి ఉన్న ఒక గొప్ప దౌర్ఘాగ్యము. ఈ దౌర్ఘాగ్యాన్ని నివారించటానికి ఈ భోతిక జగత్తులో చెప్పుకోదగిన ప్రయత్నమేమీ జరగలేదు అన్నది అత్యంత చింతనీయము. ఈ దిశలో జరిగిన కొద్దిపాటి ప్రయత్నములలో ఏ యొక్కటీ ఫలించలేదు అని చెప్పేవచ్చును.

వ్యక్తి నిర్వాణానికి ఉపయోగపడు సాధనము

ఈ అతిముఖ్యమైన సమస్యలై బుయమలు అత్యధిక ఏకాగ్రతతో ఆలోచించినారు. మానవుల మనస్సును ఒక విశిష్ట యైజ్ఞానిక పద్ధతి ఆధారంగా నిర్మలము, సంతులితము, సంస్కారయుక్తముగా నిర్మించుటకు ఉపాయమును కూడా అన్వేషించి సాధించినారు. దానికి సంస్కార పద్ధతి అని పేరు. ఆయా సమయములలో చేయు సంస్కారములు, ఉపచారములు మానవుని మనోవికారములను అదుపు చేసి సత్కర్మాత్ములను వికసింపచేసి వ్యక్తిత్వమును తీర్చిదిద్దునట్టుగా నిర్మించగలవు. జీవితాంతము పనికి రాగల సత్కర్మాత్ములకు చెందిన బీజములు ఈ సంస్కారముల సమయంలో నాటబడును. ఏ పిల్లలానికైనను సరియైన పద్ధతిలో సముచ్చిత వాతావరణంలో అన్ని సంస్కారములు నిర్వహించబడినచో అతని జీవితము ఆనందమయము, ప్రతిభావంతము, ప్రగతిశీలము, సాఫల్యములతో నిండినదిగా రూపొందించుట

పూర్తిగా సాధ్యము. సంస్కార పద్ధతిని మానసిక వికారములను తోలిగించు ఒక విధమైన విజ్ఞాన సమ్మత చికిత్స ప్రణాళిక అనవచ్చును. వ్యక్తిత్వమును ప్రతిభావంతముగా తయారుచేయు స్పజనాత్మక ప్రక్రియ అన్నమా ఏ మాత్రము అతిశయోక్తి కాదు.

యజ్ఞ చికిత్స పద్ధతితో శారీరక వైద్యశాస్త్ర దృష్టిలో నివారింపలేని రోగములను కూడా నివారించవచ్చును. అదే విధంగా దాని ద్వారానే మానసిక వికారములను కూడా అదుపు చేయుట జరుగును. బ్రాహ్మణునకు ఆరు విధులు చెప్పబడినవి. అవి (1) యజ్ఞము చేయుట, (2) యజ్ఞము చేయించుట, (3) చదువుకొనుట, (4) చదువు చెప్పుట, (5) దానమిచ్చుట, (6) దానము పుచ్చుకొనుట. ఈ ఆరింటిని మూడు జతలుగా భావించవలెను. యజ్ఞము, జ్ఞానార్థము, దానము ఈ మూటియందే బ్రాహ్మణుడు నిలిచియుండవలెను. అనగా అతని జీవితములో ఒక భాగము యజ్ఞసాధనము నందే లగ్నమయి ఉండవలెను. యజ్ఞప్రక్రియ ఏ వ్యక్తి జీవితముతోనైనా ఎంత ఎక్కువగా మిళితమై యుండునో అంతగా ఆ వ్యక్తి మానసికముగా నిర్మలుడగును. బ్రాహ్మణుడు ఇందుకే అన్వయక్కుల కన్నా అధిక పవిత్రత కలవాడుగా ఉండడివాడు. యజ్ఞముప్పైనముల వలన అతని అంతఃకరణ అధికాధికంగా పవిత్రమపుతూ వచ్చేది. అతడు ఈ భూమిపైన రూపుదాల్చిన దేవత - భూసురుడు అని పిలువబడడివాడు. యజ్ఞముప్పైనములను వదలివేయుట వలన నేడు బ్రాహ్మణ సమాజం, ఈ ప్రతిభను, విశేషతనూ పోగొట్టుకొని కూర్చుంది. ఈ యజ్ఞముప్పైనము కేవలం బ్రాహ్మణ జాతికే కాక ఎవరు తమ మానసిక స్థాయిని ఉత్సప్తమైనరించుకోదలచెదరో, దేవత్వమాధారంగా వికసించదలచెదరో అట్టి వారందరికీ శేయస్కరమే. సంస్కారములకు తోడు ధర్మముప్పైనమును కూడా ఎవరు జోడించురో అట్టివారు ఆ ప్రయోజనాన్ని పూర్తి చేసిన వారగుదురు. నిత్యము ఈ విధమైన యజ్ఞముప్పైనయుతమైన జీవనమును కొనసాగించని వారు కూడ ఆయా ముఖ్యమైన సందర్భములలోనైనా యజ్ఞముప్పైన సంస్కారములు నిర్వహించినమా ఆశాజనకమైన పరిణామము పొందగలరు.

వ్యక్తి నిర్మాణ కార్యము సఫలం కావడానికి అధికమైన సహాయం లభిస్తుంది.

కర్కుకాండ - ప్రశిక్షణ

సంస్కరముల ప్రక్రియ రెండు భాగములుగా విభజింపబడుచున్నది. ఒకటి మంత్రోచ్చారణ యజ్ఞానుస్థానము మొదలగు కర్కుకాండ రూపములో ప్రయుక్తమగు వైజ్ఞానిక స్వరూపము. రెండవది ప్రశిక్షణ, అవి మంత్రముల యొక్క వ్యాఖ్యానము విధివిధానములకు సంబంధించిన రహస్యములను వెలువరించు రూపములో వ్యక్తులు, వారి సంస్కరముల స్థాయిని బట్టి బోధించుట.

కర్కుకాండ యొక్క వైజ్ఞానిక స్వరూపమును గురించి పైన కొంత చర్చ చేయబడినది. ఆ విషయంలో ఎంతగా చర్చించినమా అది తక్కువే యగును. ఏవిధంగా అయితే కొన్ని శాపథములు శరీరం మీద తాత్కులిక ప్రభావాన్ని చూపిస్తాయో అదే ఏధంగా కర్కుకాండకు కూడ సునిఖ్యితమైన ప్రభావం ఉంటుంది. సరిట్యైన పద్ధతిలో తగిన సమయంలో ఉచిత వాతావరణంలో ఈ సంస్కరములను నిర్వహించడం జరిగితే వాటి ప్రభావం అసాధరణంగానే ఉంటుంది. ఎవనికి అన్నప్రాశన సరిట్యైన పద్ధతిలో జరిగిందో వానికి ఉదరమునకు సంబంధించిన వికారములు కలవాడై ఉండవలసిన అవసరముండదు. ఎవనికి విద్యారంభం విధివత్తుగా చేయబడిందో వాని అధ్యయనం ఆగదు. ఉపయనం సరిట్యైన పద్ధతిలో చేయబడితే అతడు జీవితాంతం మానవ ధర్మానుయాయిగానే ఉంటాడు. ఏ వధూవరుల వివహం ఉచిత రీతిలో జరుపబడిందో అట్టి వధూవరుల జీవనంలో ప్రేమగంగ అపిచ్ఛిన్నరూపంలో ప్రవహిస్తునే ఉంటుంది. వారిలో ద్వేషమూ, దుర్భావనలకు సంబంధించిన బీజారోపణ కూడా ఎప్పుడూ జరుగదు. ఇదే ఏధంగా ఇతర సంస్కరాల యొక్క విషయం కూడా ఉంటుంది. ప్రతి సంస్కరానికి దానికి సంబంధించిన మహాత్మ, ప్రభావమూ, పరిణామములుంటాయి. లేదా మొక్కుబడిగా, ఉపయోగం లేదన్నట్టి వాతావరణంలో నిర్వహిస్తున్నారు.

ఫలితంగా వాటి ప్రభావం కూడా చెప్పుకోదగినట్లు ఉండదు. ఇప్పుడు మనముక వేళ భారతీయ సంస్కృతిని పునరుద్ధరించుటకు కటీబద్ధులమై ప్రాచీన భారతదేశం యొక్క గౌరవమును తిరిగి తేవలెను అను కలలను నిజము చేయుటకై ఒయలుదేరినచో తప్పక మన మహాన్నత సంస్కృతికి మూలాధారములైన సంస్కరప్రక్రియలను కూడ సజీవ మొనరించవలెను. అప్పుడు వాటిని యుత్స్వాము శ్రద్ధతత్త్వరలతో నింపుటకై శ్రద్ధ వహించవలెను. వీటిపై ఎంత శ్రద్ధ వహించిన అంత సత్పరిణామములు మనముందు ప్రత్యుషమగును. భారతదేశములో ధర్మానుయాయుల కుటుంబములలో ప్రతి యొక్కరికి ఈ సంస్కరములు జరిపించుటకపాయమాలోచింపవలెను. అన్న, పాన, వప్పు, విద్య, వైద్యములు ఎంతటి ముఖ్యములైన అవసరములలో అంతటి అవసరములే ఇని కూడా అని భావించవలెను. దీనికి తోడుగా విధి విధానములను సువ్యప్తితమైన పద్ధతిలో నిర్వహించగల వ్యక్తులకు ప్రశిక్షణ నిచ్చుట అను ఆవశ్యకతను కూడా పూర్తిచేయవలయును.

ప్రభోధనావస్థకత

సంస్కరములలో ప్రయోగింపబడు కర్కుకాండకు గల ప్రత్యేకత రహస్యముగా నుండును. వాటిలో గొప్ప మహాత్ముము, మర్మము దాగియున్నపి. కర్కుకాండను నిర్వహించు సమయములో ఈ రహస్యములను వ్యాఖ్యాన పూర్వకముగా తెలుపవలయును. అదికూడా చక్కని ప్రభావము పడునట్లుగా తెలుపవలెను. కేవలము కర్కునాచరించే వారికి మాత్రమే కాక ఆ ఆ కార్యక్రమములో పొల్గొను ఇతర వ్యక్తులమై కూడా ఆ ప్రభావము పడునట్లు ఉద్భవించవలెను. ఈ సంస్కరములను చేయించే వ్యక్తి ఉత్తమ ప్రవక్తగా కూడా ఆయా కార్యకలాపములలోని రహస్యములను మంత్రములలోని మర్మములను చక్కగా తెలుపగలిగిన వ్యక్తిగా ఉండి వినువారండరూ వాటిని హృదయంగమమొనించుకొనునట్లు తెలుపగలవాడై యుండవలెను. ధర్మప్రచారము, కర్తవ్య ప్రబోధము, వ్యక్తిత్వ నిర్మాణములలో కూడిన ఈ

ప్రశిక్షణమే మున్మందు ప్రముఖైన ఆధారంగా చేసుకొనవలసినచ్చును. కావున సంస్కృతములను చేయించువారు ధర్మసంస్కృతుల యొక్క సందేశములను అందించగలవారుగ తయారై యుగానిర్మాతల భూమికను నిర్వహించుకు సిద్ధము కావలసియుండును. ప్రాచీన కాలములో బ్రాహ్మణులు ఈ విధమైన కార్యముల తోడనే సాధారణ జనుల వరకు జేరి వారి వ్యక్తిగత పారివారిక సమస్యలను పరిషురించేడివారు. ఉపయోగించే వాతావరణంలో, ఉపయోగపదు పద్ధతిలో జరుగు ప్రశిక్షణ యొక్క ప్రభావం ఉపయోగపడేటట్లు గానే ఉండాలి. లోగడ ఉపయోగపడేది. మున్మందు కూడా ఉపయోగించేది కూడా అయి ఉన్నది. ఈ రోజులలో ఈ విషయానికి సంబంధించి చాలా సిగ్గుపడవలసిన దుర్దశ కనబడుతోంది. దీనికి కాయుకల్ప చికిత్స చేయడం తప్పదు. ఈ రోజులలో గ్రామగురువులూ, పురోహితులు, మొదలైనవారు నామమాత్రంగా శిక్షితులై అడ్డదిడ్డంగా ఇక్కడ, అక్కడ గంధాక్షతలు జల్లుతూ మంత్రాలను అపుద్ధరింగా ఉచ్చరిస్తూ ఏదో విధంగా కర్కూకండను చేయిస్తున్నారు. సంస్కృతముల యొక్క మహాత్మంగానీ, రహస్యంగానీ స్వయముగా ఎరిగినవారు కారు. యజమానులకు ఎరుకురచగల్గినవారు కూడా కాదు. గంధానీ, అక్షతలనూ ఇటునుంచి అటూ అటునుంచి ఇటూ పెట్టడంతోనే వారి పని పూర్తి అవుతుంది. ఈ చిహ్నములూ, పూజలూ ఏ ప్రయోజనమునకై ఈ విధమైన మహాత్మర పరంపరలను నిర్మాణమొననర్చుట జరిగినదో అట్టి ప్రయోజనములు సిద్ధింపజేయలేవు.

కర్కూకండ యొక్క వైజ్ఞానిక ప్రక్రియతో యజమాని కుటుంబమును ప్రభావితము చేయుటతో భాటు ఆయా శుభ సందర్భములలో వారు నిర్వహించవలసిన కర్తృవ్యములను ప్రబోధించుట కూడా ఎంతో అవసరము. సంస్కృతోత్సవముల సందర్భంలో కుటుంబమునకు చెందిన సభ్యులు ఇరుగుపొరుగువారు, పరిచయస్తులు, ప్రీతి పురుషులు ఒకవోట జేరదరు. సుఖ దుఃఖములు కలసి సంచుకొని అనుభవించు పద్ధతి భారతీయ సంస్కృతిలో ముఖ్యమైన భాగము. శ్రేయస్సును సాధించిపెట్టగల సంస్కృతోత్సవము

జరుపుకొనుచూ తనవారినీ, బంధువులనూ పెలిచి ఒకవోట చేర్చుండుట ఎట్లు సాధ్యమగును? ఇంటివారు మాత్రమే ఈ ఆనందోత్సవములో పాల్గొనుటకు సిద్ధము కారు. వారు తమ స్నేహితులను ఇరుగుపొరుగు కుటుంబముల వారిని సంతోషములో ప్రార్థించి ఆహ్వానింతురు. సాధారణంగా అట్టి సమయములలో అనేక మంది ఒకవోట చేరెదరు. అయితే, కాలువలో బెల్లము కలిపినట్లు ఇప్పటి వరకూ ఈ కలయిక పృథివీ యగుచుస్తుడి. అట్లుకాక కుటుంబ సభ్యులను ప్రక్కావారిని పరిచయస్తులను, ప్రీతి పురుషులను, బాలురూ, వృద్ధులూ మొదలైన వారందరినీ పిలువవలను. కేవలం సంస్కృతమును పొందేడివారు మాత్రమేగాక అటువంటి వాతావరణం యొక్క శక్తి ప్రపాహంతో ధర్మ ప్రశిక్షణతో చేరిన యావన్నందీ లాభమును పొందగలుగవలెను.

విచారగోప్తుల ప్రాప్తులు

ప్రాచీన కాలములో ఇట్టి ఏర్పాట్లు జరుగుచుండెడివి. సంస్కృతములను నిర్వహించు సమయములో కుటుంబ సభ్యులకూ, ఇరుగుపొరుగు ఇండ్ల వారికి సంస్కృతము చేయించు విద్యాంసులయిన పురోహితులు-ఆచార్యులు వారి కర్తృవ్యములను గురించి ప్రేరణానీయగల పద్ధతిలో ప్రబోధించేడివారు. జీవించు కళ, ధర్మము ఆధ్యాత్మకు, ధార్మిక కర్తృవ్యములు మొదలగువాటి విషయమున మార్గదర్శనమొనరించేడివారు. సంస్కృతములను నిర్వహించు సందర్భములో ఏర్పాటు చేయబడేడి ఈ విధమైన జగన్గోప్తులలో మంత్రములను వ్యాఖ్యానించుచు ఆచార్యులిచ్చు ప్రేరణ వినువారి భావములను ఉప్పాంగించెడివారు. తమ కర్తృవ్యముల పట్ల జాగరూకులూ, సావధానులు నగుచుండెడివారు. ఈ విధముగా రెండుమూడు గంటల ధార్మిక గోప్తి ఒక ముఖ్యమయిన విద్యును అభ్యసించు అవకాశమును కల్పించెడి. ప్రతి కుటుంబములో అనేక రకముల మనుష్యులండెదరు. ప్రతి వ్యక్తికినీ పోడశ సంస్కృతములు ఉన్నవి. కావున రాబోవు దినములలో వారివారి ఇండ్లలో కూడా ధర్మగోప్తులు ఏర్పాటు చేయబడును. ఇరుగుపొరుగుననువ్వ వారి ఇండ్లలో

కూడ ఇవి జరుగును. నీటి పరిణామము రాబోవు రోజులలో ధార్మిక గోప్యులు ఏర్పాటగును. ఈ సాకర్యము ఎక్కడ లభించునో అక్కడనుండి మనమ్ములు చెడుమార్థము ననుసరించువారు, తోష తప్పువారు ఎట్లగుదురు?

సాధారణ వాతావరణంలో అందింపబడిన శిక్షణ, ధర్మాత్మాహము, ఉల్లాసము, సంతోషములతో నిండిన వాతావరణములో జరుపబడిన శిక్షణ అంతగా, హృదయంగమమూ, ప్రభావశాలీ కాజాలదు. దంపతుల యొక్క కర్తవ్యములను గురించి ఏదైన పుస్తకములో చదివిననూ, తెలుసుకున్ననూ వివాహసమయంలో వధూవరులిద్దరూ పరస్పరం చేతులు పట్టుకొని గౌరవసీయులైన గురువుల ఎదుట, దేవతల సమక్షమున, అనేక మంది జనుల ముందు చేసిన ప్రతిజ్ఞలంత ప్రభావము కలిగియుండదు. ఆ ప్రతిజ్ఞలు నిండు మనసుతో చేసినట్టులుతే జీవితాంతము వరకు గుర్తుండును. ఒకవేళ పొరపాటున తప్పు చేసిననూ ఒకరికొకరు ఆ ప్రతిజ్ఞ జ్ఞాప్తికి తెచ్చి బిడియపడునట్లగాను, జాగ్రత్త పడునట్లు గాను చేయవచ్చును. గంగానదిలో నిలచి గంగాజలాన్ని చేతిలోకి తీసుకొని ప్రతిజ్ఞ చేపోడి మనిషి అసత్యము పలుకుటకు భయపడును. కానీ మామూలుగా అయితే మాటిమాటికీ అబద్ధములాడుచునే యుండును. ధర్మానుష్ఠానములో గల మహాత్మర మనోవైజ్ఞానిక లాభము, లేదా రహస్యము ఇదే. ఆ సమయంలో చెప్పినచి లేదా విన్నచి ఎంతో ప్రభావం కలిగిని అవుతాయి. సామాజిక శాస్త్రము, మనోవిజ్ఞాన శాస్త్రములు రెండూ ఈ వాస్తవాన్ని బలపరుస్తున్నాయి. చక్కని వాతావరణంలో యోగ్యమైన పరిశీతులలో గరుపబడిన శిక్షణ యథాలాపంగా చెప్పిన లేక విన్నదానికంటే ఎంతో ప్రభావశాలిగా ఉంటుంది. సంస్కృతములను నిర్వహించు సందర్భంలో ఏర్పాటు చేయబడిన గోప్యులు ఈ ప్రయోజనమును సిద్ధింపజేస్తున్నాయి. వాటి ఆధారంగా అందింపబడిన శిక్షణ యొక్క ప్రభావం వినువారి మనసులోనికి జోరబడగలదై ఉండవలెను.

సార్వజనికమైన శిక్షణ - నిరుపమానమైన సాధనము

లోకములోని వారినందరిని విద్యావంతులను చేయుట యునునది యుత్తు కార్యమే. ప్రతి వ్యక్తిని విడివిడిగా సుశిక్షితుల నొనరించుట ధర్మాప్రచారకుల కత్యంత కలినపుగును. అందరిని ఒకేచోటకు జేర్పిన జనజాగరణకవసరమైన చర్చ చేయుటకు వీలగును. సంస్కృతముల యొక్క ఉత్తుమ పరంపరను అమలుచేయుటకు ఇంతకు మించిన చక్కని మార్గము మరియొకటి లేదు. ఈ సంస్కృతముల సహాయములో వ్యక్తిని, ఉత్తుమ కుటుంబ వ్యవస్థను రూపొందించుటలోనూ, కలిగెడి చిక్కు ముడులను తేలికగా విప్పవచ్చును. తద్వారా అన్ని స్థాయిలలోని వ్యక్తులకు వ్యక్తుల యొక్క మనస్సులలో వాటి విశేషాలు లోతుగా నాటుకునేటట్లు చేయవచ్చును. ఇందుకొరకు ఒక వేదిక అవసరము. వ్యక్తులను ఒకచోటకు చేర్చవలసినదే. అయితే పెద్దపెద్ద సభలు, సమేళనముల కంటే ఇంటింటిలో జరుగు ఈ శిక్షణ ఎంతో ఉపయుక్తము కాగలదు. ఇందుకు సంబంధించిన ప్రయోగము, అన్వేషణ, లక్ష్మల సంవత్సరముల నుండి ఈ దేశములో జరుగుచునే యున్నవి. విద్యానులైన భ్రాహ్మణులు ఈ ప్రక్రియల ద్వారా దేశప్రజలను ప్రభోధించిరి. ప్రభుద్దుల నొనరించిరి. తత్పరితంగా ఇక్కడ శక్తి, సామర్థ్యము, విద్య, బలము, వైభవము, శోర్యము, పరాక్రమము మొదలైన వాటిలో ఏ విధమైన లోటు ఉండడిది కాదు. ఇప్పుడు మనం మరల అదే పరిపాటిని పాటిస్తూ నవనిర్మాణము, సాంస్కృతిక పునరుషీపన కార్యములను పూర్తి చేయవలసి ఉండును.

నేడు ఈ సంస్కృతముల ఆచారణకు సంబంధించిన అలవాటు ఒక రకంగా సమాప్తమైనది. మరల మనము వాటిని క్రమశః వికసింపచేయాలి. పదపోరు సంస్కృతములకు బదులు పది సంస్కృతములను ఆచరిస్తే చాలు. ఎందుకనగా ఈ రోజుల్లో సమయము, ధనము, ఉత్సాహము, పరస్పర సహకారం, ధర్మాన్మిష్ట మొదలైన అన్ని విషయాల్లో లోటు ఏర్పడినది. దేశకాల పాత్రతలను బట్టి వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేయుట, వాటిలో అవసరమయిన

మార్గులు చేయుట అనునట్టి బుషి పరంపరను బట్టి ఈనాడు పది సంస్కారములకు పరిమితమగుట ఉచితమే కాగలదు.

ప్రస్తుత కాలమునకు పనికిరాని కొన్ని సంస్కారములు

విటిలో మొదటి సంస్కారము గర్భాదానము. పూర్వకాలంలో రతీకియ తుచ్ఛవాసనను పూర్తి చేసుకొనుటకుగా ఉండడిదికాదు. సంతానోత్పత్తి కొరకే జరిగింది. ఇతర పశుపథ్మలలో వలే ఒక్కసారి కలిసినంత మాత్రముతోనే పశులమయ్యిది. కానీ నేడు ప్రతిది తలక్రిందులైనది. ఏకాంతంగా కలవడం కేవలం వాసనాత్మికే పరిమితమై కూర్చుంది. ఈ స్థితిలో గర్భాదాన సంస్కారానికి స్థానమెక్కడుంది? అంతేగాక ఈ సంస్కారము యొక్క పరిణామం గర్భస్థాపన అనునది కూడా అనిశ్చితంగానే ఉంటున్నది. ఈ స్థితిలో నేడు ఆ సంస్కారాన్ని నేటి కాలానికి పనికి రానిది అని చెప్పవచ్చును. అయితే దీనికి పతిపత్నుల ప్రతి కలయికకూ ముందు “మేము సంతానోత్పత్తి కొరకు, పుట్టిన శిశువు యోగ్యుడుగా తయారై తద్వారా సమాజానికి చక్కని శరీరము, మనస్సు కలిగిన ఉత్తమ నాగరికుని సమర్పించడానికి కలియుచున్నాము. సంతానోత్పత్తి గొప్పకార్యము. కావున మా కలయిక కేవలం హేయమైన ప్రయోజనం కొరకు కాక, విశ్వ మానవునకు మేమొక ఉపహారమును సమర్పించుటకే కలియుచున్నామని, ఈశ్వరుడు మా ఆకాంక్షను పూర్తి చేయవలెను” అని సంకల్పించవలెను. ఈ సంకల్పము సంతాన భారాన్ని మౌయగలిగిన శారీరక, మానసిక, ఆర్థిక మరియు కౌటుంబిక దృష్టితో సంపూర్ణ సమర్థత కలవారికి మాత్రమే ఉచితమైనది. పతిపత్నుల యొక్క సంఘాగ సమయంలో కూడా వారిరువురి మనస్సులలో ఇదే భావన ఉండవలెను. పుట్టబోవు బాలకుని గర్భప్రవేశ సమయంలో తల్లిదండ్రుల మనసులలో ఈ విధమైన సంకల్పముంటే పుట్టిన పిల్లలవాడు ఉత్తమ సంస్కారి కావడం నిశ్చయం. ఈ రోజుల్లో నేటి పరిష్ఠితులలో గర్భాదాన సంస్కారము ఇంత సంక్షిప్తంగా ఉంటే

చాలు. దానికి సంబంధించిన కర్కుండ విధుక్కముగా జరుపగల అవకాశం నేడు లేదు. గర్భవతికి గర్భరక్షణకు సంబంధించిన జ్ఞానాన్ని, ప్రేరణను కలిగించుటకై పుంసవననము, సీమంతము, అను రెండు సంస్కారములు చేయు పరిపాటి ఉండడిది. ఈనాడు ఈరెంటిలో ఒక్క సంస్కారము నిర్వహించినా, తక్కువేమీ కాదు. ఇదే విధంగా శిశువు జన్మించిన తరువాత బొడ్డుకోనేముందు నిర్వహించవలసిన జాతకర్కు సంస్కారము కూడా నేడు అవసరములేనిది అనిపిస్తున్నది. బాలకుడు భూమి మీద పడగానే తల్లి “ఈ పిల్లలవాడు ధర్మం యొక్క ప్రయోజనాలను పూర్తిచేయుటకు జన్మించినాడు అందుకే జీవించును” అన్న భావన కలిగి ఉంటే ఉపయోగిస్తుంది.

ముక్కు, చెవులు కుట్టించుటకు జరిపే సంస్కారం ఈ కాలమునకు అవసరం లేనిదే అనిపిస్తుంది. మగపిల్లల చెవులు కుట్టించుట ఏనాడో ఆగిపోయినది. నేడు ఆడపిల్లలు కూడా దీనికి ఇష్టముడుట లేదు. ఈ విధమైన పని అందచందాల దృష్టితో ఆరోగ్య దృష్టి కూడా అనవసరమని, హనికరమని భావించబడుతోంది. రాబోవు 20, 30 సంవత్సరాలలో భారతియ బాలభాలికలు ముక్కు, చెవులు కుట్టించుకునే పద్ధతిని వదలివేస్తారని నిశ్చయంగా చెప్పవచ్చును. మనకు కూడా ఈ విధమైన ఆలోచనలో అనుచితమేమీ కనబడనందున “కర్కువేధ” అను సంస్కారమును పోధశ సంస్కారముల నుండి తొలగించవచ్చును. ఇదే విధంగా నేడు విద్యార్థులు గురుకులములలో గురువులతో కలిసి ఉండు పద్ధతిని వదిలి ఇండ్లులోనే ఉండి పారశాలలలో, కశాశాలలో విద్యనభ్యసించుచున్నారు. ఈ స్థితిలో గురుకులములో ప్రవేశించు నమయములోను, గురుకులమును వదలివచ్చు నమయములోను, వేదారంభము, యజ్ఞాప్రవీతము, సమావర్తనము, అను ప్రాచీనకాలములో నిర్వహించబడు మూడు సంస్కారములుండడిని. నేడు మూడింటినీ కలిపి ఒకేమారు చేయుచున్నారు. అనగా విద్యార్థి గురుకులములో ప్రవేశించిన రోజునే రెండు గంటల తర్వాత చదువు ముగించుకొని ఇంటికి పోవు అవకాశమును

పాందుట హిస్కాస్పదముగా నున్నది. నేడు ఈ మూడింటి స్తానములో కేవలము ఉపనయనము చేయించిన చాలును. ఈ విధంగా గర్భాదానము, సీమంతము, జాతకర్మ, కర్మవేద, వేదారంభము, సమావర్తనము అను ఈ ఆరు సంస్కారములూ తగ్గించి మిగిలిన పది సంస్కారములను ఆచరించునట్టి విధానమును స్వీకరించవలెను.

పుంసవన సంస్కారము కలిగించు ప్రేరణ

పుంసవన సంస్కార నిర్వహణ ద్వారా గర్భవత్తిథైన త్రీ తన కర్తవ్య నిర్వహణకు, అల్లే కుటుంబములోనికి ప్రవేశించబోపు నూతన జీవిని స్వాగతించుటకు అనుకూలమగు వాతావరణ నిర్మాణమునకు కావలసిన శిక్షణను గరపుట జరుగును. ధర్మమంసానము గర్వస్త బాలకునిపై ప్రేరణాత్మకమైన ప్రభావమును చూపును. అల్లే కుటుంబములోని సభ్యులందరు నూతన ప్రాణి యొక్క దివ్యావతరణ జరుగు పుణ్యప్రద సమయంలో తమ తమ కర్తవ్యముల నిర్వహణకు ఏమేమి చేయవలెనో తెలుసుకొనెదరు. బాలకునకు వ్యక్తిత్వ నిర్మాణము, యోగ్యమగు శిక్షణ, గర్వస్త దశ సుండియే ప్రారంభము కాగలడు. అది ఏ విధంగా చేయవలెనో అన్న విషయమును విస్తారముగా తెలుసుకొనుటకు ఏర్పడినదే పుంసవన సంస్కారము. వ్యక్తి నిర్మాణ కార్యము దీనితోనే ప్రారంభమగును.

నామకరణ సంస్కారము యొక్క ప్రయోజనము

నామకరణ మహాత్మవ సమయంలో పిల్లలవాని శారీరక పోషణయే గాక మానసిక వికాసమునకు సంబంధించిన విధులను తెలుసుకొను అవకాశము కలుగును. తల్లిదండ్రులే గాక కుటుంబములోని సభ్యులందరు ఈ నూతన ఆగంతకుని ఉత్తమ సంస్కారిగా తీర్చిదిద్దుటలో తమకు గల బాధ్యతలను గుర్తించి వాటిని పూర్తిచేయగలిగెదరు.

అన్నప్రాసన సంస్కారమెందుకు?

దీనివలన కుటుంబములోని పెద్దలకు పిల్లలవాని ఆరోగ్య పరిరక్షణకు ఏ విధముగా ఎంత తినిపించవలయునో, అతని మానసిక ఆరోగ్యము కొరకు ఆ అన్నము ఎంత సాత్యికము, పవిత్రము అయి ఉండవలెనో నేర్జబడును. అన్నముతో శరీరమే కాక మనస్సు కూడా రూపాందును. కాపున పిల్లలను శారీరకముగా, మానసికంగా సమర్పులుగా తమారుచేయుటకు, వారికిచ్చేడి ఆపోరముపై శ్రద్ధ చూపవలయును. ఇందుకు సంబంధించిన వివరములను తెలుపు విద్య అన్నప్రాసన సంస్కారమును నిర్వహించు సమయములో బోధించబడును. ఆ సందర్భములో అక్కడకు చేరిన వారందరికి తమ తమ ఆపోరములను ఏ విధముగా ఉంచుకొనవలెనో శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యములు పొందుటతో బాటు దేశములో ఏర్పడిన ఆపోరపదార్థముల కరువు కాలంలో తాము చూపవలసిన సమర్పణ భావనకు సంబంధించిన విషయములు కూడా ప్రభోధించబడును.

పుట్టు వెంట్లుకలు తీయించుటలో గల రహస్యము

పుట్టు వెంట్లుకలు తీయించుట, గుండు గీయించుట అను పనుల యొక్క అర్థము మెదడును కాపాడుటలో శ్రద్ధ వహించుట అని. పిల్లలవాడు చిన్నతనములోనే ఎంతో నేర్పుకొనుచు. అతని కర్మ, స్వభావముల యొక్క తయారీ మూడు వంతులు చిన్నవయసులోనే జరుగును. చూడాకర్మ సమయంలో కేవలము వెంట్లుకలు తీయిస్తే సరిపోదు. బాలకుని భావి జీవితంలో మహాపురుషుడుగాను, నరరత్నముగాను రూపాందుటకు కావలసిన భూమికను తయారుజేయగల యోగ్యతను నిర్మించగల సంస్కారమిది.

విద్యార్థునకు శ్రీకారము

విద్యారంభమునకు, అష్టాస్యతత్క శ్రీకారము చుట్టుటయన్నది మనిషి జీవితములో అతిమఖ్యమైన ఘనట్టము. పిల్లలను చదివించుటతో బాటు

కుటుంబములోని సభ్యులందరును విద్య, దాని స్వరూపము యుద్ధేశ్యములను నిర్దారించవలయును. పారశాలలో పొందుజ్ఞానమునకు తులతూగగల జ్ఞానము. ఇంటిలో కూడ లభించవలెనను విషయమును వారు గ్రహించవలయును. భాష, గణితము, భూగోళము మొదలగు విషయములు పారశాలలో బోధింపబడును గాని, గుణ, కర్మ, స్వభావములకు సంబంధించిన శిక్షణ కుటుంబ వాతావరణములోనే లభించును. ఈ ద్వివిధ శిక్షణాలు ఏవిధముగా అందించవలెనన్న విషయము కుటుంబ సభ్యులకు తెలియజేయుటకే విద్యారంభ సంస్కృతము.

యజ్ఞోపవీత ప్రభావము

మానవత్వమునకు సంబంధించిన ఆదర్శములను హృదయంగమ మొనరించుకొని, తన జీవనసీతిని యజ్ఞ సంబంధమైన ఆదర్శములతో లోకహితార్థము పనికిరాగల నియమాలను స్నేకరించి బ్రతుకవలెనన్న ప్రేరణను కలిగించి పాశవికమైన ఆకాంక్షలు, కోరికలు, భావనలకు వశముగాక మానవత్వము యొక్క మహాస్నేహాదర్శములను సాధించుటకై జీవింతునని ప్రతిజ్ఞజేయును. ఈ ప్రతిజ్ఞను అతడొకదారముతో చేయబడిన దీక్షాసూత్రంగా యావజ్ఞీవితము గుండెలపై ప్రేలాడునట్లు ధరించును. తద్వార తన జీవన రీతిని సదా స్కరించును. దారం రూపంలో తన ఆదర్శములను నిరంతరము గుర్తుంచుకొనును. ఈ సంస్కృత సందర్భంలో విచ్చేసిన యితరులు కూడా తమ జీవనసీతి ఏమో, జన్మనేవిధంగా సార్థకం చేసుకొనవలెనో అన్న విషయాన్ని జ్ఞాపకం చేసుకునే సూట్రిని పొందుతారు.

వివాహము - ధర్మము - కర్తవ్యము

వివాహమగా రెండు ఆత్మల కలయిక లేక కొత్త కుటుంబము, కొత్త సమాజము యొక్క స్పష్టి. ఇంత మహాత్మము గల యి కార్యమును ఏ ఆదర్శములు, సిద్ధాంశులు, నీతి, భావనలు, కార్యకలాపములతో నింపవచ్చునో దానికి సంబంధించిన వివేచన, వ్యాఖ్యానములు వివాహ మంత్రములలో

నింపబడినవి. పతి, పత్నులు యి వివాహ ఓప్పందమును ఎంత నిష్టతో తత్పరతతో పాలించవలసి వచ్చునో దానికి సంబంధించిన స్వప్తమైన రూపురేఖలు వైవాహిక ప్రక్రియలోని క్రియా కలాపములలో ఉన్నవి. వాటికి సంబంధించిన వివరణ సరియైన పద్ధతిలో చేయుట, నధావరులిద్దరూ ఆ మాటలను జాగ్రత్తగా వినుట, సూర్తిగా అర్థము చేసుకొనుట అనునది ఆవశ్యకము. దేవతలు, భద్రతరుపులు, అగ్నిలస్థాక్షిగా చేసే ప్రతిజ్ఞలను సరియైన పద్ధతిలో అర్థం చేసుకోవడం, అవగతం చేయబడడము జరిగితే ప్రతి వివాహం ఒక నూతన అమృత నిర్మిని ప్రవహింప చేయగలదు. ఇదే విధంగా ఆ మంగళము ధర్మముపై నొన్న విధ్యుత్క కర్కూండతో సూర్తి చేయించగలిగితే ఆ యిరుపక్షాలకూ శుభం జరుగుతుంది. మంగళముయైనై పరిణామము ఉత్పన్నం చేస్తుంది. నిధివత్తుగా జరిగే వివాహాలోనూ ఏదో నిధిమైన అసఫలత కానీ, అమంగళం కానీ, అశుభ పరిణామం కానీ కదాచిత్తుగా కలుగవచ్చును. ఈనాడు ప్రజలు వివాహాత్మము యొక్క హదావుడిలో నిమగ్నమయి ఉంటారు. కానీ సంస్కృతమునకు సంబంధజంచిన వ్యవస్థ, మహాత్మములను ఉపేక్షించి పారవేయుదురు. వధూవరులే కాక వివాహములో పాల్గొనేవారందరూ దృష్టిపెట్టి ఈ ధర్మముపైనములను చూచి తమ తమ దాంపత్య జీవితములలో కలుగు లోపములను సరిచేసుకొనుటకు ప్రశిక్షితులై మంచి గృహస్తులగు పద్ధతిని తెలుసుకొనగలరు.

వానప్రస్తము లోకకల్యాణమునకొక సాధనము

తరువాతి సంస్కృతము వానప్రస్తము. పిల్లలు సంపాదనపరులైన వెంటనే కుటుంబ బాధ్యత వారిపై పెట్టి తాము కేవలము వారికి మార్గదర్శనము మాత్రము చేస్తూ మిగిలిన సమయాన్ని ఆత్మకల్యాణము కొరకు, విశ్వమానవేన కొరకు ఉపయోగించుటకు పూనుకొనవలెను. ఇందులోనే జీవితమునకు సఫలత ఉన్నది. ఒడిలిపోయి ఆఖరు ఊపిరి వీల్పేవరకూ ఉడరపోషణకు తాపత్రయపడుతూ ఆశ, వాసనలకు లోబుడి ఉండే వ్యక్తి మానవ జీవనం యొక్క విలువ అర్థం చేసుకొనని వాడే అగును. వానప్రస్త సంస్కృతము వివాహ సంస్కృతము కన్నా

మిక్కిలి అవసరమైన సంస్కారము. వ్యక్తిగతము, సమస్త సమాజ గతమూ నైన శ్రేయము ఈ రాజమార్గంలో నడిస్తేనే సంభవమగును. ఉన్నతమైన ఆదర్శాలకు అనురూపంగా జీవనము తీర్చిదిద్ధుకొనుట, అదే విధమైన పరిస్థితులను సమగ్ర సమాజములో ఉత్సవ మొనిషించుటకు స్వీయప్రతిభను వాడుటకు, కావలసిన ప్రేరణ ఈ సంస్కారము వలన లభిస్తుంది. ప్రాచీన కాలంలో సమాజమునకు సంబంధించిన ప్రతిక్షేత్తంలో వావుప్రస్తులే నిసార్దంగా నేతృత్వం చేసేవారు. నేడు ఈ పుణ్యపరంపర నశించిపోవుట వలన ఉత్తమ నేతృత్వానికి ఉపయోగపడే వ్యక్తి లభించని సంకట స్థితి ఉత్సవమైనది. ప్రపంచంలో ఎన్ని సమస్యలున్నవో వాటిని పరిష్కరించటానికి నిద్రాణంగా ఉన్న జనమానసమును జాగ్రత మొనరించగల ప్రభుద్భుతైన లోకసేవకులకు సంబంధించిన ఒక విశాలసేన నేడు అవసరము. ఆ అవసరాన్ని నిష్కామ్యమైన భావనలతో ఓతప్రోతులై ధర్మమును ప్రేమించగల వావుప్రస్తులే తీర్పగలరు. ఈ సంస్కారాన్ని యోగ్యమైన ప్రతి వ్యక్తి చేసుకోవాలి. ఈ గాలి వీస్తే ఈ సమాజానికి కాయకల్ప చికిత్స ఆలస్యముండదు.

మరణానంతర సంస్కారము

అన్నేష్టి లేక మరణానంతర సంస్కారమునకు విధి విధానమున్నది. ఇది దివంగత జీవునికి సద్గతిని కలిగించును. అతని కుటుంబ సభ్యులకు చాపుబ్రతుకులోని రహస్యములతో పరిచితులను చేసి వారు తమ జీవనమును సదుపయోగమొనిరించుకొనుటకు తగిన శిక్షణానిచ్చును. దానికి తోడు దివంగతుడు వదలిపెట్టి వెళ్లిన కర్తవ్యములను పూర్తి చేయుటకెవరేమి చేయాలో దానికి తగిన ప్రేరణానిస్తుంది. మరణించినవాని సద్గంములను, సత్కర్మలను ప్రశంసించుట ఆతని ద్వారా చేయబడిన ఉపకారములకు శ్రద్ధాంజలి ఘటించుట. అనుకరించదగిన విషయాల నుంచి ప్రేరణను పొందుట, మొదలగు పనులన్నీ చనిపోయిన వారికి చేసే సంస్కారముల ద్వారా ఒక నూతనమైన చైతన్యమును కల్పించును. తద్వారా మన జీవితమును అతిజాగ్రత్తతో సదుపయోగమొనిరించుటకు తత్పరులము కావచ్చును.

లోకశిక్షణకు విస్తారమైన పూర్వరంగము

ప్రతి సంస్కారము యొక్క ఆలోచనాపరిధి ఎంతో విశాలము, వ్యాపకము. దాని ద్వారా యిం కాలమునకు సంబంధించిన సమస్యలను గుర్తించి, విట్టేపీంచి పరిష్కారములు చూపవచ్చును. వ్యక్తిగత జీవనమును ఉత్తమ సంస్కారయుతమైనరించుట, కుటుంబ జీవనములోని అస్తవ్యస్థితి మీద సామాజిక జీవనమండలి అవ్యవస్థ మీద యిం సంస్కారముల నిర్వహణ ద్వారా గట్టిదెబ్బ కొట్టపవచ్చును. ఆరోగ్యకరమైన పథ ప్రదర్శన మొనిరించుచు యిం ధర్మస్మేళనములలో పాల్గొనువారికి మార్గదర్శనమొనరింపవచ్చును. ప్రతి వ్యక్తికి పది సంస్కారముల చౌపున జరుగునప్పుడు ఒక కుటుంబములో సగటున పదారుగురు సభ్యులున్నచో, ఆ యింటిలో సంస్కారములు నిర్వహించు అవకాశము ఏబడి వారులు వచ్చును. మనము నివసించే బస్తిలోను, చుట్టూప్రక్కల, గ్రామమందు ఒక వంద ఇండ్లలో మన సంపర్కంతో సంస్కారములు నిర్వహింపబడినచో పదువేల మార్గు యిం విధమైన ప్రేరణనందియగల ప్రశిక్షణ ప్రతివ్యక్తికిని అందుతుంది. సంస్కారమును చేయించే వ్యక్తియోగ్యడయితే అతడదే ప్రయత్నంలో ఆ ప్రదేశమండలి యావన్నందిలో ధార్మిక భావనలను నింపగలుగూడు. జనజాగరణకు, సమాజ నిర్మాణశ్రేష్ఠ పూర్తికి ఇంతకంటే యుత్తమమైన పద్ధతి మరియుకటి యుండదు. బుములు మానవ తత్త్వమును లోతుగా పరిశీలించి, అధ్యయన మొనిరించిన మీదటనే యిం పరిపాటిని నెలకొల్పినారు. సంస్కారములన్న పుణ్యప్రణాళిక ఆధారముగానే వారీ దేశమండలి ప్రతి పిల్లలవానిని సుసంస్కరిస్తానరించుటలో సాఫల్యతను సాధించినారు. మనము మన పునరుత్సాహమును నిజంగా సాధించుకోదలిస్తే యిం పరిపాటిని పునరుజ్జీవింపజేయవలసినదే.

యాంత్రికంగా నిర్వహించరాదు

గతానుగతికంగా, యాంత్రికంగా యింనాడు కూడా అక్కడక్కడ సంస్కారములు నిర్వహింపబడుతూ ఉన్నవి. కానీ వాటిలో పూజాపారాయణలు

గతానుగతికంగా సాగుచుండనే గాని పదిమందికి వాటి ఆంతర్ఘములను ప్రబోధించు ప్రక్రియ కనబడదు. షైగా నిది పండితునబడువారు, పురోహితులు, కావలసినంత సంపాదన కొరకే ఉండుట వలన ఖర్చుతో నుండుట వలన సామాన్యులు భరించలేక వారెరు చేయించుకొను సాహసం చేయరు. ఉంపనయన సంస్కార మొనరించుకొను ఆచారము గలవారికి యిట్టి చిన్న ధర్మామ్రష్టానమునకు ఎన్నోసీ లేల రూపాయలో ఖర్చు చేస్తేనే గాని నిర్వహించడము కుదరదని తెలుసును. వివాహాలలో జరిగే ఖర్చు చేస్తేనే గాని నిర్వహించడము కుదరదని తెలుసును. వివాహాలలో జరిగే ఖర్చు నేడొక సామాజికోన్నాద స్థితికి జేరుకొన్నది. ఖర్చులు పెరిగిన యిం రోజులలో ఇంత ఖర్చుతో కూడిన, ఉంపయోగములేని కర్మకాండ నడవకూడదు. ఒక షైవున ధర్మనిష్ఠ తగ్గిపోతుంది. ఈ స్థితిలో నిటువంటి ధర్మకార్యములకు భరించరాని ఖర్చు పెరిగితే వాటి విషయంలో ప్రజలు విముఖత చూపుతారు, నేడు చూపిస్తానే యున్నారు. ఈ స్థితిని మనము మార్పవలను, ఖర్చు తక్కువ, ఉంపయోగమెక్కువ కావాలి.

ఈ సందర్భములో అన్నిటికన్న ముఖ్యమైన ఆవశ్యకత ఈ విధముగా ప్రశిక్షితులైన సంస్కార కర్తులది. వారు కేవలము విధి విధానములో ధర్మానుష్టానమునకు సంబంధించిన కర్మకాండను చేయించుటయేగాక ప్రభావంతమైన పద్ధతిలో ప్రవచన విశ్లేషణ, ప్రశిక్షణలనియగలవారయి యుండవలెను. ఈలోటు తీర్చుకు శిక్షణ పొందుటకు వ్యక్తులు ముందుకు రావలయును. వారందరు ఈ విద్యను నేర్చుకొనవలయును. ఇందుకవసరమైన (శాంతికుంట హరిద్వార) ఏర్పాటు చేయబడినది. ప్రతిచోట యిం విధమైన శిబిరము నిర్వహించుటకేర్పాటు చేయబడినది. వాటిలో స్తానికులకు సంస్కారములు చేయించు విధానము, కార్యక్రమములు, ప్రవచనములు నేర్చబడును. ఎవరికేసంబంధమైన రుచియుండునో వారికపిధమైన ఏర్పాటులు చేయబడును. విధానము, ప్రవచనము నేర్చబడును. ఎవరి ఆస్తు ఈ విషయములలో కలదో వారికి ఆ విధమైన ఏర్పాటుండగలదు. ప్రస్తుత పండితులు, పురోహితులు కూడ ఇదియంతయు నేర్చుకొనవలెను. లేనిచో

కాలము ముందుకు పొగి వారు వెనుకబడుటురు. అప్పుడు వారు తమ గౌరవము, కార్యములలో వెనుకబడవలసియుండును. నిరుపయోగ కార్యములతో వ్యక్తి కేవలం పరంపర ఆధారముగా ఉపయుక్త రీతిలో తయారు కాలేరు. కావున సమయమున్నప్పుడు వారు తమను తాము యోగ్యులుగా దిద్దుకొనవలెను. ఎందుకనగా సమయానుసారము వారి ఉంపయోగము నిలిచి యుండగలదు. సంస్కారముల విధి, వ్యవస్థల, శిక్షణ ఎక్కువ మంది పొందినప్పుడే అది విష్టతరూపములో అమలు కాగలదు.

సుశిక్షిత కార్యకర్తల అవసరము : సంస్కారములను చేయించు కార్యక్రమము గాయిత్రి పరివార్ శాఖలు సామూహికంగా చేయించగలవు. వాటి కార్యకర్తలు అవసరమైన పూజాసామాగ్రి, మండపము, వేదిక, కలశము, ప్రదేశము మొదలైన అన్ని ఉంపకరణములను తయారుగా నుంచగలరు. అట్లే ఖర్చులకు సంబంధించి సుమారు రుసుము పెట్టవలెను. ఒకచోట ప్రతి వస్తువు కొద్ది అడ్డెకు గాని, కొద్ది ఖరీదుకు గాని లభించుటచే సంస్కారములు చేయించువారికి చాలా సౌకర్యము కలుగును. సమయము, శ్రమ కలిసివచ్చును. ప్రతి సంస్కారమునకు చిన్న చిన్న పుస్తకములు అచ్చువేయబడియున్నవి. కొందరు వ్యక్తులు వాటిని అనేక మారులు చదివి ఉచ్చారణ సరిచేసికొని ఎక్కుడ సంస్కారము జరిగిన అక్కడ అనేకులు ఒకేసారి ఒకే స్వరముతో మంత్రోచ్చారణము చేయుచూ కర్మకాండను జరిగించిన వాటి స్వరూపము ప్రభావవంతమగును. సంస్కారముల యందు దళ్ళిణాగా శాఖలకు లభించిన డబ్బుతో జనజాగరణ యొక్క సార్వజనిక కార్యములలో పెద్ద సహాయము లభించగలదు.

ఎవరైనా పూర్తి సమయమును ఈ పనిలో వినియోగించినచో వారు తమ కుటుంబ నిర్వహణలో కూడ ఈ విధముగా బ్రతుకుతెరువు సంపాదించుకొనగలరు. సంస్కార సమయములో ఆచార్యులకు కొంత దళ్ళిణా యిచ్చు పద్ధతి సర్వృత ఆచరణలో కలదు. ఈ ప్రతిఫలమును స్వీకరించుటకు సందేహించరాదు. ఎవరు తమ పూర్తి సమయము జనజాగరణకు పాటు పడుదురో, ఎవరికి వ్యక్తిగత సంపాదన లేదో, అట్లే యిం ప్రబోధకులు లభ్యల

సంఖ్యలోనవును వారు జనజాగరణకు పూర్తిగా అంకితమై తమ బ్రతుకుతెరువు సమస్యను పూర్తిగా పరిష్కరించుకొనవచ్చును. నిజమైన శ్రద్ధగల సంస్కర్తలోకావేళ ప్రతిచోట తయారుచేయగలిగిన వారి ద్వారా నవసమాజ నిర్మాణము ఒక్కింత కూడ కలివము కాదు.

సంస్కారములు చేయించుకొను వారిపై అధికవ్యయబారము పడరాదు. యజ్ఞము మరియు పూజాసామాగ్రి యొక్క ఖర్చు పరిమితము కావలెను. ఇంటివారు, కుటుంబములోని వారు, చుట్టూప్రక్కల వారు, సంబంధికులు, బంధువులు, పరిచయస్థులను తప్పక ఈ సందర్భమున ఒకచోట చేర్చి వారి సంఖ్య అధికముగా నుండు ప్రయత్నము చేయవలెను. అప్పుడు ఉత్సవము ముగిసిన తరువాత సంచామృతమును కొంచెము కొంచెము ప్రసాదముగా పంచమ్యమును. సంస్కారములలో స్వల్ప దక్షిణతో పని జరుగును. విధనము తక్కువ ఖర్చుతో కూడ పూర్తియగును మరియు ప్రవచనమునకు ఆర్థిక ఇబ్బంది కొంచెము కూడ కారణము కాదు.

ఆచరణ తన ఇంటి నుండి: ఈ ఆచరణ ముందు గాయత్రి పరివార్తాభాల, సభ్యులు తమ నుండి ఆరంభించిన దాని ప్రభావము ఇతరులపై పడగలదు. మరియు వారు కూడ ఈ ఆక్రమీయ ఉపయుక్త ధర్మకృత్యమును తమ వద్ద చేయించుట యందలి అవసరమును తెలిసికొనదగు. ప్రతి ఇంటిలో సంస్కార సందర్భమున కొత్త కొత్త వ్యక్తుల కలయిక జరుగును. వారు ఎంత తక్కువ ఖర్చుతో, ఎంతో ప్రేరణాపూర్వకముగా, ఉపయుక్తముగా ఈ విధమైన ధార్మికకృత్యము ఏర్పాటు జరుగగలదో గమనించి తమ వద్ద కూడ ఆ ఏర్పాటును ఆలోచించెదగు. ఈ విధముగా సంస్కారములు చేయబడిన చోట్ల ఆ సమయములో అచటనున్న వారిలో అనేకులు తమ వద్ద కూడా అట్టి ఏర్పాటు చేయమని ప్రార్థించుట గమనించబడినది. ఎక్కడ ప్రజలు ఈ సంస్కారముల పట్ల ఉదాసీనులు లేదా అపరిచితులో ఆక్కడ వరదవలె ఇని ఏర్పాటు చేయబడినది. మరియు ఆ ప్రాంత ప్రజల ఆలోచన, పనులలో మార్పు సాధించుటలో మిక్కిలి సాఫల్యత లభించినది.

మనదేశము ధార్మికదేశము. ఇక్కడ ప్రతిపని ధర్మము సహాయముతో ఎంత బాగుగా జరుగగలదో అంతగా ఏ పద్ధతిలోను జరుగదు. స్వతంత్ర సంగ్రామము వరకు మనము మహాత్మగాంధీకి, భారతమాతకు జయజయ ధ్యానములు చేసి రామరాజ్యమునకు సంబంధించిన కలలను కనుచూ జీవించితిమి. ప్రజల సహకారమునకు పెద్ద కారణము ఈ ఆధారమే. లోకశిక్షణ అను మహాస్వత కార్యము ధార్మిక వేదిక నుండియే చేయవలెను. ప్రజలు అధిక సంఖ్యలో ఒకచోట హాజిరగుచూ, భావనాత్మక ఉత్సాహమును పెంచుకొనుచూ ఈ ఏర్పాట్లు ఖర్చును తామే భరించుటకేదేని ఆధారమును కనుగోనవలెను. ఈ మూడు విషయములే సంస్కార పరంపరల నాచరించుటకుచాలును. జనజాగరణకు ఇంతకు మించి ఉపయోగపడు సాధనము మరే విధముగాను లభించదు.

పూర్వకాలములో ఎంతో విష్ణుతమైన కర్మకాండ ఈ సంస్కారముల సమయములో అమలు చేయబడుచుండిది. ఎంతో సమయము పట్టడిది. ఎన్నో రుంచుటములుండిది. ఆ కారణముగా సర్వసామాన్యములకు పెద్ద ఇబ్బంది ఎదురయ్యాడిది. ప్రస్తుత ప్రణాళికను అనుసరించి దీనిలో కొంత మార్పు చేయబడినది. శాస్త్రీయ ఉపైశ్యములను పూర్తిగా రక్షించుచూ వాటిని సందీపించు, సరళము చేయుట జరిగినది. దానికితోడు వాటి ఉపయోగము, మహాత్యము, ఆకర్షణలో లోటు రాకుండా శ్రద్ధ వహించబడినది. సంస్కారములను చేయించు ఆచార్యుల కర్తవ్యము అందమైన మండపము, యజ్ఞవేదిక, రంగురంగుల ఆసనములు, అలంకరించిన కలశములు, పత్రాకము, ఆదర్శ వాక్యములు, చిత్రములు మొదలగు వాటితో సంస్కార వాతావరణమును ఎంతో అందముగా, ఆకర్షణీయముగా తీర్పిదిద్దుట, వీటిలో పాల్గొను వ్యక్తులను కూడా తగిన స్థానములలో కూర్చోబెట్టి వారిచేత కూడ మంత్రోచ్చారణ, ఆశీర్వాదము, స్వాస్తివాచనము, తీలకము, పూర్ణాపూతి మొదలగు పనులు చేయించుట జరుపవలెను. అట్లే వారుకూడ తమ సంస్కారముల ఏర్పాట్లలో భాగస్థులుగా భావించి చివరి వరకు తగిన స్థానములో నుండి పూర్తి విషయమును చూచి,

తెలిసికొనునట్లు చేయవలెను. ఎవరీ ప్రకారము భాగము పంచకొందురో వారు సంస్కార ప్రథాల్లికా సమర్థకులే కాక ప్రచారకులు కూడ కాగలరు. మరియు వారి ద్వారా ఈ విధమైన పరంపర అమలుచేయు శాకర్యము లభించును.

ప్రభావోత్సాహక వాతావరణము : సంస్కారములు చేయునపుడు దృశ్యము అలంకృతము. వాతావరణము తగినంత ఆకర్షణీయము కావలెను. ఏపాహ సమయములో చేసినట్లు నాలుగు గుంజలు పాతి, గుడ్లలు కట్టి, నీడకు డేరాను ఏర్పాటు చేయవచ్చును. కలశముతో అలంకరించిన వేదిక, దీపము, గాయత్రీ మాత యొక్క అలంకరించిన చిత్రము, దేవతల, మానవోత్తముల చిత్రములు, ఆదర్శ వాక్యములు, పత్రాకములు, తోరణములు మొదలైన వాటిలో సంస్కారవేదికను చక్కగా అలంకరించవలెను. వాటిని రంగురంగుల ముగ్గులతో అలంకరించవలెను. యజమాని, యజమాని భార్యను ఉచిత ఆసనముపై కూర్చోబెట్టవలెను. బాలకుని సంస్కారము జరుగవలసియున్నచో తల్లిదండ్రులతో పాటు పిల్లలవానికి కూడ కొత్తబట్టలు కట్టించవలెను. పూలగుట్టులు, చిన్న చిన్న పూలతోరణములు వేదిక ఎంతో చక్కగాను, సంస్కార వాతావరణము ఎంతో కాంతివంతము, ప్రభావశీలముగాను రూపొందును.

సంస్కారములో పనికిపచ్చు అన్ని వస్తువులను ఒకేసారి శాఖల నుండి తెచ్చి ఉంచుకొనవలెను. యజ్ఞసామాగ్రి, సమిథలు, యజ్ఞాప్రవీతము, నూలు, చందనము, ఆరతి మొదలైన అన్ని సామానులు సంస్కారము చేయించవారు చేకూర్చి యజమాని నుండి రుసుము స్థికరించవలెను. పాలు, పెరుగు, నెఱ్య, పూలు, చిగురులు మొదలైన వాటిని ఆ సమయమునకు అవసరమైన వస్తువులు సంస్కార కార్యక్రమము ఆరంభించుటకు ముందే తెచ్చిఉంచినచో మధ్యలో ఏ ఆటంకము ఉండదు. ఏ నంస్కారమును చేయించవలెనో దానికి సంబంధించిన పుస్తకములు కనీసము పది ప్రతులుండిన అక్కడ ఉన్నవారు ఒకే స్వరములో ఒకే లయలో మంత్రోచ్చారణ చేయగలరు. ఈ విధమైన అందమైన పద్ధతి మొదటి నుండి యుండినచో సంస్కార కార్యక్రమము చాలా ఆకర్షణీయమైన ప్రభావమును కలిగించునది కాగలదు.

సంస్కారింపబడిన సమాజము యొక్క నూతన నిర్వాణము కొఱకు మనము సంస్కారములను ఆచరించవలెను. ఈ సాధనముతో జన సామాన్యమును దాని కర్తవ్యము, వివేకము, సద్గావములను ఆశాజనక పద్ధతిలో మేలోక్కాల్పువచ్చును. కర్కూండలను బుమపులచే రచించబడిన అధ్యాత్మ విజ్ఞానమునకు సమ్మతమైన పద్ధతి ప్రేరణానిచ్చు ప్రవచనము ఉభయపక్ష ద్వారా తిరిగి సమస్త భారతదేశములో భావనలు వెలికిచెచ్చినవో మనము వేగముగా ప్రాచీన గౌరవమును మరియు తేజస్వులను పొందగలుగుటలో సమర్థులగుదుము. ఇది నిశ్చయమని భావించవలెను.

సంస్కారముల ముఖ్యదేశము అధ్యాత్మిక జీవితము ధార్మిక భావనలను పెంచుటయే. నివిధ ఇంద్రియ భోగముల వైపు మనమ్యలు తొందరగా ఆకర్షింపబడుదురు. మానవ స్వభావము యొక్క యింయితములను చూచి మనీములు సంస్కారములను నిర్మించి, అమలుచేసిరి. వారు మనమ్యలకు ధార్మిక కర్తవ్యములను ఎల్లప్పుడూ జ్ఞాపకము చేయనంతవరకు మనమ్యలు శిలరాహిత్యముతో అవైతికత పైపునకు పతనమొందెదరని భావించిరి. అందుకే వారికి మధ్యమధ్యలో సామాహికముగా కలిసి కూర్చోని ధార్మికచర్చలు చేయుటకు, ధార్మిక కార్యములు ప్రత్యక్షముగా ఏర్పాటు చేయుటకు అవకాశము కలుగవలెను. వాటినుండి ప్రేరణ లభించవలెను. సంస్కార విధానమును మనుమ్యలు తమకు లభించు ప్రయోజనమును తెలిసికొని, సామాజిక సమేళన రూపమున కొంత మానసికానందము కూడ లభించునట్లు తయారుచేయవలెను. ఎప్పుడైనా ఒక పిల్లలవానికి సంస్కారము జరుగుచున్నచో దానిలో సాధారణముగా అందరు బంధువులు, చుట్టుప్రక్కలవారు పాలుపంచుకొందురు. ఆ సందర్భమున అందరు కలుసుకొను అవకాశము లభించును. దానికి తోడు కార్యక్రమము నిర్వహించు వ్యక్తి బుద్ధి కుశలతతో చేసినచో ప్రతి వ్యక్తికి మేలుచేయు శిక్షణ, ప్రేరణ లభించగలదు.

ఒకవేళ మనము ప్రాచీన గృహ్య సూత్రములలో పేరొనబడిన ఈ సంస్కారముల విధివిధానములు సూక్ష్మముగా అధ్యయనము చేసిన వాటి

యదైశ్వరు మనమ్యలు వాటి నుండి గృహస్తజీవితము, కుటుంబ జీవితము మరియు సామాజిక జీవితము కళ్యాణప్రదముగా జీవించు వద్దతిని నేర్చుకొనగలుగుటయని తెలుసుకొందుము. మధ్యకాలములో అజ్ఞానాంధకార యమగము వచ్చిన కారణముగా మనమ్యలు ఆ సంస్కారముల మహోస్తత ఆశయములను మరిచి మనోరంజనము, విందులు, వినోదము మొదలైనవే వాటి ప్రయోజనమని భావించిరి. చీటిలో వారి ఖర్చు పెరిగినది. కానీ లాభమేమియూ లేకపోయినది. ఎంతోమంది మనమ్యలు సంస్కారములను అసొకర్యములుగా భావించి మొత్తమునకే విడిచివేసిరి. కావున పారకడు ఔ వివేచనతో సంస్కారముల నిజస్వరావవును తెలిసి కొని వాటిని ప్రభావపంతమగు వద్దతిలో చేయుటకును తద్వారా దేశ, సమాజ, పునరుత్థానమునకు విలువైన సహాయము లభించుట నిశ్చయమనియు గ్రహించవలయును.

* * *

సంస్కారాల పుణ్యపంపరపరకు అనుబంధము

సంస్కారాల పునరుజ్ఞీవసంతో పాటు వాటిని ఆధునిక పరిస్థితులకు అనుగుణంగా సంస్కరించిన గురుదేవులు శ్రీరామశర్మ ఆచార్య ఈ గ్రంథమన తర్వాత మరొక రెండు సంస్కారాలను అదనంగా చేర్చారు. అని (1) జన్మదిన సంస్కారం (2) వివాహదిన సంస్కారం. వినితో కలిపి సంస్కారాల సంఖ్య వస్తేండయినవి.

జన్మదిన సంస్కారం : ఒక్కొక్క సంవత్సరం గడిచే కొద్ది మనిషి మృత్యువుకు దగ్గరవుతున్నాడు. తాను ఎందుకు జన్మించాడో తెలుసుకోకుండానే సమయం సద్గునియోగం కాకుండానే జీవితం గడచిపోతున్నది. సార్థకమైన జీవితం గురించి ఆలోచించటానికి, పరిష్కారం కొరకు సంకల్పించటానికి జన్మదినం సరిట్యైన రోజు. మనిషికి అందరికంటే తనకు తానే ప్రియం. అందుకే

అతని పుట్టినరోజు అన్నింటికంటే ప్రియమైనది. ఆరోజు “శ్రేయాపథంలో పయనించాలని, మహాత్మాకాంక్షలు పరిమితం చేసుకుంటానని, పరమార్థమే స్వార్థంగా భావిస్తానని” సంకల్పిస్తే పతనం నుండి తప్పించుకోవటానికి వీలవతుంది. దీపదానం ద్వారా దీపంలా జీవించటానికి సంకల్పించినట్లవుతుంది. జ్ఞానప్రకాశం, త్యాగం, స్నేహాలకు దీపం ప్రతీక. సార్థక జీవనానికి సంకేతం. ఆరోజు ఏదైనా దుర్ఘాసనాప్నీ పదలి, సత్యంకాలాప్నీ నూతనంగా స్వీకరించుట ద్వారా ఉండ్జుల భవిష్యత్తు వైపు ప్రయాణిస్తాడు.

వివాహదిన సంస్కారం : వివాహం ధార్మికమైన కార్యక్రమమని తెలుసుకోకుండానే అజ్ఞానం, ఆడంబరాల మధ్య వివాహం జరిగిపోతున్నది. అర్పణ, ఆశయాల ప్రస్తకి లేకుండానే పెళ్ళి జరిగిపోతున్నది. దాంపత్యజీవనం సుఖ సంతోషాలకు కాక గానుగెద్దు జీవితానికి, అస్తీ పీరికితనంతో భరించటానికి నెలవు అవుతున్నది. ఆత్మలను ఒకసారి తట్టి లేపి పెళ్ళినాటి ప్రమాణాలను ఒకసారి గుర్తుచేస్తే “పరస్పర సమర్పణ, గౌరవాలకు” ప్రతీకగా స్వర్చించుకొంటే జీవితంలో క్రొత్తదనం వస్తుంది. ఎవరూ ఎవరికంటే ఎక్కువ కాదని, ప్రేమించుటలో దివ్య ఆనందం ఉన్నదని ఈ వివాహ సంస్కారం గుర్తు చేస్తున్నది. అప్పటివరకు తమ అనుచిత ప్రవర్తన ద్వారా ఎంతో కోల్పోయిన సంగతి గ్రహిస్తే భవిష్యత్తులో, గతంలో జరిగిన పొరపాట్లు తిరిగి జరుగరాదని సంకల్పిస్తే ఉండ్జుల భవిష్యత్తు తథ్యం. తమ పిల్లలకు తామే ఆదర్శమని, చెప్పకపోయినా తమను అనుకరిస్తారని, నిత్యము గమనిస్తారని తెలిస్తే ఎంత బాధ్యతాయుతంగా వ్యవహారించాలో అర్థమవుతుంది. కొంగు ముడిలో కట్టిన అయిదు మంగళ ద్రవ్యాలలో ఒకటియైన “గరిక” వలె తమ అనురాగం కొద్దిపాటి ప్రేమ జల్లులకే నవనవలాడాలని, కళకళలాడాలని గుర్తుచేసుకుంటే వివాహదిన సంస్కారం సార్థకమవుతుంది.

ప్రతి ఇంటిలో జన్మదిన సంస్కారం, వివాహదిన సంస్కారం ప్రతి యేటా జరుపుకోవాలని గురుదేవుల ఆకాంక్ష.

శాంతి మంత్రం

సర్వే భవంతు సుఖినః సర్వేసంతు సిరామయూః
సర్వే భద్రాణి పత్సంతు, మాతస్తీత్ దుఃఖి భాగ్ భవేత్
ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః
సమస్త ప్రాణకోటి సుఖులై యుందురుగాక !
అందరూ ఆరోగ్యవంతులై వర్ధిల్లడురుగాక !
అందలకి మంగళ ప్రదమగుగాక !
ఓ ఒక్కరును దుఃఖమును చెందకుండెదరుగాక !

ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః
May whole creation be happy
May all living beings be healthy
May good alone happen to everyone
May none suffer sorrow
Om Shanti, Shanti, Shanthi

ఓం ద్వ్యాం శాంతిః అంతర్జాగ్రీం శాంతిః
షృంగీ శాంతిః ఆపః శాంతిః ఓపధయఃశాంతిః
వనస్పతయః శాంతిః
విశ్వేదేవాః శాంతిః బ్రహ్మ శాంతిః
సర్వగ్గం శాంతిః శాంతిరేవ శాంతిః
సామాశాంతిరేభి, ఓం శాంతిః శాంతిః శాంతిః